

More of the same

Trampoline is verheugd de nieuwe solotentoonstelling van Stefaan Dheedene voor te stellen. Uit het werk van Stefaan Dheedene blijkt een bijzondere interesse voor het esthetisch en politiek verband tussen vormen. Onder de titel *More of the Same*, toont hij voor het eerst verschillende reeksen recente werken die dieper ingaan op de intieme relatie tussen gelijkheid en verschil en op de fenomenen consumptie en communicatie.

De titel van de tentoonstelling is ontleend aan een ensemble van vijf beelden die elk samengesteld zijn uit de overlapping van twee full page advertenties uit grote internationale magazines zoals *TIME*. Ze zijn steeds in opdracht van banken gemaakt door grote reclameagentschappen om op de meest efficiënte manier een specifieke doelgroep te bereiken. Daarnaast delen ze een aantal vormelijke en ideologische elementen: het gebruik van het Engels, de sprankelende kleuren, de mannen in pak, de dynamische slogans, de beelden van een welvarende toekomst... Op een moment dat verschillende rapporten melding maken van gelijkaardige symptomen van financiële oververhitting die de crisis in 2007 veroorzaakten, klinkt Dheedene's aandacht voor deze charlatan boodschappen zowel lachwekkend als intriest.

Voor *Folklore*, associeert Dheedene Europees meubilair met Congolese klanken. Vanuit een interesse voor de notie reconstructie, manipuleert hij schalks tekens en objecten van een uiterst herkenbare context zoals een bureau of een huiselijke, museale of commerciële omgeving. De drie commodes tegen de muur zijn zo bijvoorbeeld geen kopieën van bestaande modellen maar nieuwe creaties. De materialiteit, de manier waarop iets gemaakt is en het object als product van een gedeeld individueel handelen staan hierbij centraal. Met hun perfecte afwerking, zijn deze commodes echter schijn: het zijn type voorbeelden. Doordat ze geen echte deuren hebben, kunnen ze niet worden geopend. Ze dienen eigenlijk slechts tot sokkels van drie verschillende compacte muziekinstallaties die te koop zijn in een doordeweekse supermarkt. Vanuit de spelers is muzak te horen, een muziekvorm waarbij de overgangen van zeer sterke naar zeer zwakke klanken genivelleerd worden. De muzak werd gerealiseerd op basis van geluidsfragmenten die bewaard worden door het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren: ze werden opgenomen in Congo door westerse musicologen in de tweede helft van de 20ste eeuw. In hun flauwe eenvormigheid, lijken de muziekstukken van Dheedene de immateriële tegenhanger van de Afrikaanse maskers die gecreëerd worden voor de Europese rommelmarkten.

Het koloniale verleden vormt ook de inspiratiebron van de reeks *6 leçons pour la société industrielle*. Zo liet Dheedene zes persoonlijke elektronische apparaten fotograferen die niet langer werken (zijn eigen koffieapparaat, printer, harde schijf, DVD-spelers en smartphone) op een manier waarop nieuwe producten in beeld worden gebracht voor advertenties. Door de klinische benadering van de beelden blijven de gebruikssporen van de objecten zichtbaar. Net zoals de producten van het merk Apple, staan de apparaten opgesteld tegen een witte achtergrond met daarboven korte teksten in het Frans. Het gaat om letterlijke vertalingen van Afrikaanse spreekwoorden die in het begin van de 20ste eeuw werden verzameld in de toenmalige regio Laag-Congo verzameld door Robert L. Wannyn. De humor in Dheedene's werk schuilt in deze subtiele tegenstelling tussen de volkse wijsheden en het mercantiele functionalisme van reclameslogans. Het drama voltrekt zich dan weer in de herinnering aan de onafwendbare vergankelijkheid van iedere menselijke creatie, materieel of immaterieel. Net zoals dagelijks duizenden industriële producten vernietigd worden, raken ook mondelinge tradities onvermijdelijk meer en meer uitgehold.

Al functioneren de andere werken in de tentoonstelling vrijwel op zichzelf, toch verwijzen ze ook naar de noties reproductie en eindigheid, naar Dheedene's persoonlijke dagelijkse leefwereld en naar zijn artistieke praktijk. *Untitled* is een stapeling van decoratieve plantenspotten in zwarte plastic waarin de etiketten zijn geplaatst van de bloemen die Dheedene dit jaar plantte bij hem thuis in Gent. De tekst op de achterkant van de labels is overschilderd met grijze verf. *Parrot Stand*, dat bestaat uit een houten, wit geschilderde constructie, lijkt het archetype van een papegaaienrek. De vorm gaat terug op een model dat Dheedene per toeval twee keer tegenkwam. *Done. Finished. Relaxed.* ziet er dan weer uit als een jacuzzi en bestaat uit twee omgekeerde en in elkaar geschakelde bureaus op de grond. De titel herinnert aan de naam van een eerdere solotentoonstelling van Dheedene: *Done. Finished. Clap Hands* is ten slotte het enige werk dat de kunstenaar eerder al tentoonstelde. Het bestaat uit een eenvoudig stuk grijze pvc dat opgehangen is aan een metalen kabel. *Clap Hands* lijkt wel een vaandel waarbij de enige referentie naar iets feestelijks, berust in de titel. Zoals wel vaker in de rijke en complexe praktijk van Dheedene zijn humor en ambiguïteit heer en meester.